

מצוות שבין אדם לסביבתו

מפי בני משפחה, מכרים ושכנים שידוענו על שגעונותיי האקולוגיים אני שומעו לעתים משפטיים כגון:
"נראה לך שזה עוזר בכלל, הבקבוק היחיד שאת זורקת למחזור? את יודעת כמה אנשי לא ממחזרים?" או "חד פעמי זה לא בשבילי לא מסוגלת, נקודה!"

יאוש מהמצב או מעצמי הם חוסר אמונה והם גם לא יעילים! מי שבאמת מעוניין להתקדם צריך לדעת: **כל צעד קטן הוא צעד חשוב! כל שינוי קטנטן הוא רווח נקי וכל מעשה אקולוגי יותר הוא בעל השפעה עצומה על הסביבה!** כמו האבן המושלכת למים ומכה גלים, כך כל מעשה עשוי לשנוו ולהשפיע לטובה על הסביבה כולה.

בימים הנוראים נעשה חשבון נפש אקולוגי במצוות שבין אדם לסביבתו: מה אני יכול לשנות באורח חיי למען הסביבה? רק שינוי אחד קטן, איש איש לפי מקומו, ידיעותיו ויכולותיו.

הנה כמה דוגמאות:

- להפריד פסולת למחזור כגון: נייר בקבוקי פקדון או פלסטיק.
 - לארוז קניות בשקיות בד או שקיות משומשות.
 - להשתמש בחומרי ניקוי אקולוגיים שלא מזיקים לסביבה.
 - להשקות את הגינה במים אפורים.
 - למחזר פסולת אורגנית בערמת הקומפוסט.
 - לחסוך במשאבים כגון מים, חשמל, ודלק.
 - לקנות מזון אורגני - טוב לבריאות ולסביבה.
 - לגדל מזון ליד הבית בגינה או בעציץ.
- ויש עוד הרבה אפשרויות- העיקר להתקדם בכיוון הנכון, לאט ובטוח, ובשמחה תמיד!
- תהא שנת ישועה ומתוך התשובה לטבע נשוב לטבע היהודי האמיתי שלנו!!**
שנה טובה, ירוקה ומתוקה לכל בית ישראל.

שמורכב מאלפי צעדים קטנטנים, רק שיהיו באותו הכיוון... וכמו במסע, כדי שיהיה כוח להמשיך וללכת, צריך לראות את היופי של הנוף, את המשמעות וההנאה שבצעידה ולא רק את החום, הקשיים והמאמץ. ועל ידי ראיית הטוב, וההנאה שבהליכה לשמה, נוכל להמשיך ולצעוד בדרך ה' בשמחה ובתקווה. בידיעה שאמנם עוד לא הגענו אבל אנחנו בדרך הנכונה. אדרבה, רבי נחמן אומר שרק על ידי השמחה במצבי הנוכחי אפשר להקדם בעבודת ה'. בעוד שהיאוש מוביל אותנו אחורה....

העיקרון הזה תקף גם בחזרה בתשובה במצוות ש"בין אדם לסביבתו"! אדם שיתייאש ויטרד בנבואות קודרות על הזיהום העולמי, ייתכן ולא ימצא את הכוח או המוטיבציה לשנות את אורח חייו מפני שהוא הולך "על דרך השלילה".

לעומת זאת, אדם שיסתכל בשמחה על מאמציו וידע שכל צעד שלו לכיוון אורח חיים אקולוגי יותר הוא **רווח נקי**, יצליח להתקדם בדרך הנכונה. להתמיד ולהצליח בהטמעת השינויים.

”בימים הנוראים נעשה חשבון נפש אקולוגי במצוות שבין אדם לסביבתו: מה אני יכול לשנות באורח חיי למען הסביבה?”

בפרשתנו מופיע פרק מיוחד מאד, פרק שמרטיט לי את הלב כל שנה מחדש.

משה רבנו נפרד מצאן מרעיתו, ונבואתו ממשיכה להיות רלוונטית לכל אדם, לכל דור. נדמה שאהבתו הגדולה של ה' לעם ישראל מתמזגת עם אהבת משה לצאנו, והן עולות מכל תג ותג בפרק זה. מתוך אהבה זו החיכה נשמעת כמו- שיר של תקווה ונחמה גדולה. לא לחינם קראו חז"ל לפרק זה **"פרשת התשובה"**.

והנה, לעתים יש לנו דמיון מוטעה, שהחזרה בתשובה היא תהליך קשה וכואב, מלא הלקאה עצמית וביקורת. המוסר נתפש לפעמים כהטפה לדיכוי החיות והזרימה הטבעית. ככפייה לחיים קודרים ומאולצים. למעשה, לא רק הטפת מוסר "בין אדם למקום" נראית לנו קודרת, אלא גם חזרה בתשובה במצוות "בין אדם לחברו" עלולה להצטייר כתהליך בלתי אפשרי. גם שינויים באורח החיים הנובעים ממודעות לסביבה נתקלים בהתנגדות רבה בציבור בגלל הדמיון המוטעה הזה.

אבל האמת היא, שהתשובה האמיתית איננה תהליך חד פעמי ודרסטי. התשובה היא מסע